

A Fővárosi Ítéltábla a **felperes jogi képviselője (felperes jogi képviselőjének címe)** által képviselt I.rendű felperes neve (**felperes címe**) I. rendű, dr. II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe I. 1.) II. rendű, valamint dr. III.rendű felperes neve (**felperes címe**) III. rendű felpereseknek, a **alperes jogi képviselője (alperes jogi képviselőjének címe)** által képviselt alperes neve (alperes címe) rendű alperes ellen határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. május 25. napján kelt 20.P.25.141/2015/16. számú ítélete ellen a felperesek által 17. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg 15 nap alatt az alperesnek 20.000 (húszezer) forint + ÁFA mértékű másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a kereseti és fellebbezési illeték számításának alapjául szolgáló összeg egyaránt 600.000 (hatszázezer) forint.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesek keresetükben az alperes 2015. szeptember 30. napján tartott közgyűlésén a elnökségi tagjainak megválasztásáról szóló K.24/2015. számú határozat, valamint a határozat során eljáró jelölő jelölő és szavazatszámoló bizottság szavazatösszesítésre vonatkozó, formailag határozatba nem foglalt, azonban tartalmát tekintve annak minősülő határozata hatályon kívül helyezését és új határozat meghozatalának elrendelését kérték, a szavazólapokkal kapcsolatos, valamint az adott szavazat érvénytelennek minősítése miatti jogsértésre hivatkozással.

Az alperes elsődlegesen a per megszüntetését kérte bírósági hatáskör hiányában, másodlagosan a kereset elutasítását indítványozta, vitatva, hogy a jelölő és számláló bizottság határozatot hozott és az megtagadható lenne, továbbá megítélése szerint a jogszabályoknak és az-nek megfelelően járt el.

Az elsőfokú bíróság az ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte a felpereseket, egyetemlegesen

fizessenek meg az alperesnek 40.000 forint + 10.800 forint ÁFA, összesen: 50.800 forint perköltséget.

Az ítélet indokolása szerint az alperes az 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 306/H. § (4) bekezdés utolsó mondata alapján a miniszter által jóváhagyott ideiglenes választási szabályzat alapján 2015. szeptember 30. napjára közgyűlést hívott össze. A határozatképes közgyűlésen megválasztották a jelölő és szavazatszámoló bizottság tagjait, elnökét, majd határozattal megállapították a Kar elnökségi tagjaira tíz legtöbb ajánlást kapott végrehajtót, ezt követően a közgyűlés döntött a Kar elnökségi tagjairól. A jelölő és szavazatszámoló bizottság megállapította, hogy 136 db szavazólap került beadásra, melyből 1 érvénytelen volt, valamint mely tagra, hány szavazat érkezett. A közgyűlés a K.24/2015. számú határozattal 5 személyt a Kar elnökségi tagjává választott. Az elsőfokú bíróság felhívta a Ptk. 3:34. § (1) bekezdését, 3:35. §-át, 3:36. § (1), (2) bekezdését, a Vht. 250. § (1) bekezdését, a 2006. évi LXV. törvény 8/A. § (1) és (5) bekezdését, valamint a Vht. 253/D. § (1)-(4) bekezdéseit. Kifejtette, hogy a miniszter törvényességi felügyelete az alperesi Kar működése felett nem terjed ki olyan ügyre, amelyben bírósági eljárásnak van helye. A felperesek a Kar tagjai, a felperesek a Kar tagjaiként a Ptk. 3:35. § alapján támadták keresettel a Kar határozatait, ezért az alperes per megszüntetése iránti kérelmét mint alaptalant elutasította. Az **szabályzat** szerint az elnökség tagjait a Kar közgyűlése titkos szavazással választja, a szavazás titkosságára figyelemmel kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy a felperesek hozzájárultak volna a határozatok meghozatalához, ezért a Ptk. 3:36. § (2) bekezdésére figyelemmel a felperesek megtámadhatták a bíróság előtt a határozatot. Rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy az **szabályzat** szerint a Kar végrehajtó tagjai közül jelölő és szavazatszámoló bizottságot kellett felállítani, melynek feladata a szavazatok összeszámlálásáról, a szavazás eredményének megállapításáról jegyzőkönyv készítése, amelyet a tagok aláírásukkal hitelesítenek, a bizottság elnöke pedig a szavazás eredményét a közgyűlés előtt ismertette. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a jelölő és szavazatszámoló bizottság szavazatösszesítésre vonatkozó megállapítása nem minősül határozatnak, ezért a Ptk. 3:35. § alapján nem támadható. A szavazatszámoló bizottság megállapítása egy mozzanat, amely elvezetett a K.24/2015. számú határozathoz; a beérkezett szavazatok alapján került sor a Kar elnökségi tagjainak a megválasztására. A jegyzőkönyvet a közgyűlésen megválasztott jegyzőkönyv-vezető és két hitelesítő aláírta, ezért az abban foglaltakat hitelesnek fogadta el. Jogszabályi előírás nincs, és az **szabályzat** sem rendelkezik arról, hogy mit kell a szavazólapnak tartalmaznia. Az **szabályzat** azt rögzíti, hogy érvényesen szavazni csak a hivatalos szavazólapon szereplő tíz jelölt közül ötre lehet, a jelölt neve melletti körbe tollal írt, egymást metsző vonallal. Az **szabályzat** rögzíti a szavazólap és a szavazat érvénytelenségének eseteit is. Az itt nevesített érvénytelenségi esetkörök között nem szerepel a szavazólap alaki hibája, az hogy a jelölt neve mellett kör helyett zárójel szerepel. A szavazólapon a szavazat helyének ily módon történő megjelölését akként minősítette az elsőfokú bíróság, hogy az egyértelműen meghatározza a szavazat helyét, így a szavazólapok, bár nem feleltek meg minden szempontból az **szabályzat**-ben szereplő alaki feltételeknek, tartalmukat tekintve félreérthetetlenek voltak, és miután az **szabályzat**-ben nevesített érvénytelenségi okok egyikét sem látta fennállónak, a szavazólapokat érvényesnek tekintette. Rámutatott arra is, hogy ugyan az **szabályzat**-ben nevesített érvénytelenségi esetkörök között nem szerepel, hogy „ha ötnél több nevet jelöl meg vagy a jelölés nem egyértelmű, áthúzott, javított”, e tájékoztatást annyiban helyesnek tartotta, hogy amennyiben a szavazólap ötnél több szavazatot tartalmaz, úgy a szavazólap és az érvénytelen szavazólapon leadott szavazatok érvénytelenek. Az érvénytelennek nyilvánított szavazólap hat szavazatot tartalmazott. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a vitatott szavazólap érvénytelen, a szavazólap érvénytelenségét nem befolyásolja, hogy a jelölő és szavazatszámoló bizottság a szavazat érvénytelenségét állapította meg. Megjegyezte, hogy a szavazólapon javítást nem lehet tenni. Az érvénytelennek nyilvánított szavazólap hátoldalán a szavazatszámoló bizottság tagjai az érvénytelenség okát feltüntették, aláírásukkal ellátták. A közjegyző kézjegyével és pecsétjével látta

el a szavazólap hátoldalát. A felperesek nem terjesztettek elő bizonyítási indítványt arra, hogy a jelölő és szavazatszámoló bizottság tagjainak aláírása az adott személytől származik, ezért a szavazólap eredeti példányából megállapíthatónak látta az elsőfokú bíróság, hogy a felperesek által kifogásolt, balról második aláírás **személy1** nevének második tagja. A jegyzőkönyvben szereplő grafikai kép és az érvénytelenített szavazólap hátoldalán lévő aláírások összehasonlításával is ugyanerre a következtetésre jutott. Mindezek alapján a keresetet elutasította.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperesek nyújtottak be fellebbezést. Az ítélet megváltoztatását, az alperes K.24/2015. számú határozatnak, valamint a határozat meghozatala során eljáró jelölő és szavazatszámoló bizottság szavazatösszesítésre vonatkozó, formailag határozatba nem foglalt, azonban annak minősülő határozatnak a hatályon kívül helyezését és az alperes új határozat meghozatalára kötelezését kérték. Vitatták az elsőfokú bíróság által megállapított pertárgy értékét. Az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) és (3) bekezdés, valamint a 42. § (1) bekezdés alapján megítélésük szerint amennyiben a keresetlevélben több határozat kerül megtámadásra, az nincs kihatással a pertárgy értékre, a pertárgy érték független a támadott határozatok számától, az 600.000 forint, és nem 1.200.000 forint, ezért a többlet illeték visszatérítésének lenne helye. Álláspontjuk szerint a szavazatszámoló bizottság határozatot hozott. A Vht. 306/H. §-a a Vht. átmeneti rendelkezései között került elhelyezésre. A jogalkotási és jogszabály-szerkesztési indok volt, hogy egy olyan jogi aktust szabályoztak itt, amelynek létjogosultsága egyszeri meghatározott eljárási cselekmény, az elnökség megválasztása. Az **szabályzat** ezen jogszabályi felhatalmazás alapján készült. Az **szabályzat** felhatalmazása alapján került felállításra a jelölő és szavazatszámoló bizottság. A szavazatszámoló bizottság szerves része az alperesnek, egy ideiglenes szervezeti egysége, amelynek szervezeti jellege elvitathatatlan. A választás sarokpontjának tartották a leadott szavazatok összeszámlálását, értékelését és a szavazás eredményének megállapítását, melyek jogalapját az **szabályzat** képezi a Vht. 306/H. § (4) bekezdésében rögzített felhatalmazás alapján. Kifejtették, hogy a szavazás eredményének a megállapítása nem a közgyűlés feladata volt, hanem az **szabályzat**-szel létrehozott szavazatszámoló bizottságé, tehát a szavazás eredményét a szavazóbizottság állapította meg, és ismertette azt a közgyűléssel. Ebből arra a következtetésre jutottak, hogy a szavazatszámoló bizottságnak mint szervezeti egységnek a szavazás eredménye körében tett megállapítása nem más, mint egy határozat, ugyanis ez az a joghatás kiváltására alkalmas aktus, ami lényegét tekintve az elnökség személyi összetételét meghatározta. Az **szabályzat** rendelkezéseinek helyes értelmezése alapján a szavazás eredményéről a közgyűlésnek külön határozatot nem is kellett volna hoznia. Felhívták a figyelmet az F/7. és F/8. alatt csatolt jegyzőkönyvek közötti ellentmondásra. A választás során a szavazatszámoló bizottságnak a szavazás eredménye körében meghozott döntését az alperes szervezeti egysége által meghozott olyan határozatnak minősítették, ami a Ptk. 3:35. § alapján támadható. A szavazólapokkal kapcsolatban rámutattak arra, hogy az **szabályzat** szövegezéséből egyértelműen megállapítható, mit kell tartalmazniuk, illetőleg mit tartalmazhatnak. Fenntartották, hogy a szavazat elhelyezésére szolgáló hely jelölése, valamint a szavazatok és szavazólapok érvénytelensége körébe sorolható téves, **szabályzat**-ellenes és megtevesztő tájékoztatás jogszabálysértően került feltüntetésre a szavazólapokon. Az **szabályzat** által taxatívén meghatározott érvénytelenségi okoktól több helyen eltérő szabályt, tájékoztatást tartalmazó szavazólap nem felel meg az **szabályzat** rendelkezésének. Hangsúlyozták, hogy eltérő a szavazat, valamint a szavazólap érvénytelenségi oka. Miután a szavazólap nem felel meg a jogszabályi felhatalmazáson alapuló és kötelezően alkalmazandó **szabályzat** rendelkezéseknek, így valamennyi szavazólapot érvénytelennek és valamennyi leadott szavazatot érvénytelennek tartották. Utaltak az **szabályzat** rendelkezéseire, annak helyes értelmezésére, amelyekre figyelemmel a bizottság által érvénytelenített szavazatot tartalmazó szavazólapon szereplő további szavazatokat figyelembe kellett volna venni, mivel a szavazatszámoló bizottság az áthúzott szavazatot érvénytelenítette és nem a szavazólapot.

Megítélésük szerint a vizsgált szavazólap szavazatösszesítés során történő figyelmen kívül hagyása az **szabályzat** szabályainak nem felelt meg. A szavazatszámlálás során figyelmen kívül hagyott szavazólap érvénytelenítése ugyanakkor a csatolt okirat alapján a hátoldalon szereplő feljegyzés szerint nem történt meg, így a teljes szavazólap érvénytelenítése hiányában az abban foglalt szavazatok **szabályzat**-be ütközően kerültek figyelmen kívül hagyásra a szavazatösszesítés során. Ez alapvetően befolyásolta az elnökség összetételére vonatkozó közgyűlési határozat tartalmát, mivel az ötödik helyenszavazategyenlőség alakult volna ki. Mindezekre figyelemmel a bizonyítási kötelezettség és az ahhoz fűződő bizonyítási teher megfordul, és alperesnek kellett volna bizonyítania, hogy az **szabályzat** rendelkezéseinek megfelelően hagyta figyelmen kívül a teljes szavazólapot és az azon leadott valamennyi szavazatot az eredmény megállapítása során. Tényként fogadták el, hogy négy személytől származnak a szavazólapon az aláírások, ami ellentétes az **szabályzat** rendelkezéseivel. Az **szabályzat** felhatalmazó rendelkezést nem tartalmaz arra, hogy rendelkezéseitől mikor, milyen mértékben, ki jogosult eltérni, és az **szabályzat** által nem szabályozott kérdésekben mikor és milyen mértékben, ki jogosult határozni.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, megalapozottsága folytán. A pertárgy érték meghatározás az ítélet jogszabály sértését nem alapozza meg, a perköltség vonatkozásában a felperesek jogorvoslati jogukat nem merítették ki. Változatlan álláspontja szerint a Vht. 251. § (1) bekezdése alapján a jelölő és szavazatszámláló bizottság nem minősül a Kar szervének, a szavazatösszesítésre vonatkozó megállapítása nem minősül határozatnak, ezért az bíróság előtt nem támadható. Utalt az Igazságügyi Minisztérium álláspontjára, mely szerint az elnökség megválasztása a vonatkozó szabályozásnak megfelelően történt. Hangsúlyozta, hogy az **szabályzat** a szavazólapok tartalmáról nem rendelkezik, a szavazólapok tartalmukat tekintve félreérthetetlenek voltak, az **szabályzat**-ben nevesített érvénytelenségi okok nem álltak fenn. A felperesek által sérelmezett, a kör jelöléstől eltérő zárójeles jelölés nem jelent jogszabálysértést. A szavazás törvényes és demokratikus alapelveivel ellentétesnek minősítette, ha az áthúzott szavazat érvénytelensége mellett a szavazólap érvényessége kerülne megállapításra, hiszen ez tág lehetőséget adna a szavazatok utólagos módosítására, így helyes volt a szavazatszámláló bizottság megállapítása, hogy nemcsak a szavazat, hanem a szavazólap érvénytelenségét állapította meg, ami az **szabályzat**-ben foglaltakkal összhangban áll.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

A Vht. 306/H. § (1) bekezdése értelmében jött létre az alperesi Kar. A Vht. 306/H. § (7) bekezdése szerint a Kar elnökségét a miniszter által jóváhagyott Ideiglenes Választási Szabályzat (**szabályzat**) alapján legkésőbb 2015. szeptember 30. napjáig kellett megválasztani. A Vht. 251. § (1) bekezdése meghatározza a Kar szerveit. Az **szabályzat** értelmében az elnökség tagjait a Kar közgyűlése választja titkos szavazással, mely közgyűlésen a Kar végrehajtó tagjai rendelkeznek jelölési és szavazati joggal. Az **szabályzat** értelmében az elnökség tagjainak megválasztásakor jelölő és szavazatszámláló bizottság kerül felállításra, melynek tagjait ugyancsak a közgyűlés választja meg, és ezen tagok közül ugyancsak a közgyűlés választja meg a szavazatszámláló bizottság elnökét. Az **szabályzat** ezen túlmenően szabályozza a választás körében a jelölés, illetőleg a szavazat leadás módját, az érvényes, illetőleg érvénytelen szavazatot, szavazó lapot, illetőleg a szavazatszámláló bizottságnak azt a feladatát, hogy a szavazatok összeszámlálásáról és a szavazás eredményének megállapításáról jegyzőkönyvet készít, amelyet a tagok aláírásukkal hitelesítenek, és a bizottság elnöke a szavazás eredményét a közgyűlés előtt ismerteti. A szavazatszámlálás lényegében a leadott szavazatokban megnyilvánuló választói akarat megállapítása. Az **szabályzat** értelmében a szavazatszámláló bizottságnak a választás eredményének megállapításáról határozatot hoznia nem kellett. Ugyanakkor az **szabályzat** azon rendelkezéséből, hogy az elnökség tagjait a Kar közgyűlése

választja, következik az, hogy a választói akarat a Kar közgyűlése által a választás eredményét rögzítő, keresettel támadott K.24/2015. számú határozatban nyilvánult meg. Az **szabályzat** alapján létrehozott jelölő és szavazatszámoló bizottság ezen egyszeri alkalomra létrehozott bizottság, így a Vht-nek a Kar szerveit rögzítő, előbb idézett rendelkezéseire is figyelemmel az alperes szervének nem tekinthető. Mindebből az elsőfokú bíróság helytállóan vonta le azt a következtetést, hogy a szavazatszámoló bizottság jegyzőkönyvében rögzített választási eredmény, szavazatösszesítés határozatnak nem tekinthető, így a bíróság előtt külön nem támadható.

Az nem volt vitatott a felek között, hogy a közgyűlésnek a szavazás eredményét megállapító, és így a közgyűlés szavazása eredményeként az elnökség tagjait rögzítő K.24/2015. számú határozata a bíróság előtt megtámadható. Ezen határozat meghozatalához vezető eljárást, magát a jelölést, a szavazatszámolást és a választás eredményének megállapítását a közgyűlési határozat megtámadása során a felperesek sérelmezheték, és erre alapítottnak támadhatták a közgyűlési határozatot.

A keresettel támadott közgyűlési határozat törvényessége vonatkozásában az elsőfokú bíróság a szavazó lapok tekintetében helytálló megállapítást tett az **szabályzat**-tól való eltérésre. Az **szabályzat** rögzíti, hogy a szavazó lapon szereplő jelöltek közül szavazni érvényesen ötre lehet, a jelölt neve melletti körbe tollal írt, egymást metsző vonallal. Az **szabályzat** szerinti körnek annyiban van jelentősége, hogy kijelölje a jelöltre leadandó szavazat helyét. A szavazó lapon a zárójel, ahol a jelöltre egymást metsző vonallal lehet szavazatot tenni, ugyancsak egyértelműen kijelölte a szavazat megtételének helyét. Ezért annak nincs jelentősége, hogy csak két oldalról és nem minden irányból, körkörösén került kijelölésre a szavazat leadására rendszeresített hely. Az a tény, hogy a szavazó lapon nem kör, hanem zárójel volt, olyan hiányosság, amely nem teszi a szavazó lapokat, és ezáltal az egész szavazás eredményét érvénytelenné.

A szavazó lapon szereplő tájékoztatás sem teljes mértékben azonos az **szabályzat**-ban, a szavazó lap érvénytelenségét meghatározó rendelkezéssel. Azonban az **szabályzat** a szavazó lap érvénytelenségét csak arra az esetre írja elő, ha nincs ellátva hivatalos bélyegző lenyomattal vagy ötnél több szavazatot tartalmaz. Erre figyelemmel a szavazó lapon sem a zárójel elhelyezése, sem a tájékoztatás nem olyan ok, amely a szavazó lapok teljes érvénytelenségét eredményezi, és amely a választás eredményére érdemi kihatással van. Az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül mellőzte az **szabályzat**-tól való, fentiek szerinti részbeni eltérés okán, a keresettel támadott közgyűlési határozat törvénysértő jellegének megállapítását.

A Ptk. 3:37. § (3) bekezdése csekély mértékű jogsértés esetén, ha a határozat jogsértő jellege nem veszélyezteti a jogi személy jogszerű működését, lehetőséget ad arra, hogy a bíróság csak megállapítsa a jogsértés megtörténtét, mellőzve a határozat hatályon kívül helyezését. A törvényi rendelkezés jogpolitikai célja az, hogy a bíróság e figyelem felhívással segítse a jogi személyt az alapszabály és az egyéb, a működésére irányadó szabályzatok betartásában, illetőleg az azok szerint eljárásban. A jogsértés tényének a kereset elutasítása melletti rendelkező részben történő megállapítására a jelen esetben nem látott lehetőséget a másodfokú bíróság az alábbiak miatt:

Az **szabályzat** rendelkezésének az elsőfokú bíróság által is megállapított csekély súlyú és a választás eredményére érdemi kihatással nem bíró megsértése azért nem adott alapot a jogsértés tényének megállapítására, mert az **szabályzat** egy olyan átmeneti szabály, amely az új végrehajtói kar létrejöttéhez kapcsolódik, a Kar közgyűlése által az elnökség tagjai megválasztásának egyszeri szabályait tartalmazza. Az **szabályzat** alkalmazására tehát a későbbiekben nem kerül sor, az alperes a továbbiakban a tisztségviselőket nem e szerint választja meg. Ezért bírói ítélettel a jogsértés tényére történő figyelem felhívás a rendelkezés céljának elérését nem szolgálja, ezért a jogsértés tényének az ítélet rendelkező részében megnyilvánuló megállapítása szükségtelen volt.

Konkrét előírás a szavazólapok készítésére nem volt, a Vht. 252.§ (8) bekezdése a jelöltállítással

összefüggő adminisztratív feladatokról szól. Az **szabályzat**-ben foglaltakra tekintettel annak ügydöntő, a szavazás eredményére is kiható jelentősége nem volt, hogy ki készítette el a szavazólapokat.

d

A másodfokú bíróság kiemeli, hogy a bíróság a konkrét szabályok betartását vizsgálhatja. A szabályzatok kiegészítő értelmezésére, a konkrét szabályoknak többlettartalommal felruházására lehetősége nem volt.

Az **szabályzat** egyértelműen meghatározza, mit kell érvénytelen szavazó lapnak, illetőleg érvénytelen szavazatnak tekinteni. Az **szabályzat** értelmében érvénytelen az a szavazó lap, amely ötnél több szavazatot tartalmaz. A kereset tárgyát képező kérdéses szavazó lapon egyértelműen hat, azaz ötnél több szavazat van. Ebből következően az **szabályzat** rendelkezése szerint maga a szavazó lap, ezáltal az azon leadott összes szavazat érvénytelen. Ez összhangban van az **szabályzat**-nek a szavazat érvénytelenségét meghatározó a.) pontjával is, amely szerint érvénytelen az a szavazat, amelyet érvénytelen szavazó lapon adtak le. A szavazó lap és a szavazat fentiekben hivatkozott **szabályzat**-ben rögzített érvénytelenségi oka egymásra tekintettel való értelmezéséből sem vonható le más következtetés, csak az, hogy ha a szavazó lapon, ötnél több, jelen esetben hat szavazatot adtak le, nem csak a hatodik szavazat érvénytelen, hanem az adott szavazó lap, így a szavazó lapon leadott valamennyi szavazatot érvénytelennek kellett tekinteni. A szavazatszámláló bizottság ezen **szabályzat** rendelkezésekkel összhangban magát a szavazó lapot hagyta figyelmen kívül, azaz a szavazó lapon szereplő valamennyi szavazatot. Ugyanakkor az adott szavazó lap hátoldalán ezzel ellentétes megállapítást tett. A szavazó lap hátoldalán, tehát az **szabályzat** szóhasználatától eltérő, tévesen megfogalmazott megállapításnak ügydöntő jelentősége nem volt, figyelemmel arra, hogy az **szabályzat** rendelkezésével egyezően a szavazó lapon leadott valamennyi szavazatot helytállóan figyelmen kívül hagyták a szavazatok összesítésénél. A szavazatszámláló bizottság téves szóhasználatában megnyilvánuló szabálytalanságnak a megállapítására a fent már kifejtettek alapján ugyancsak nem látta szükségét az ítéletábra.

A másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel rámutat, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, miszerint az adott szavazó lap hátoldalán a szavazatszámláló bizottság három tagjától származó aláírás található. Az aláírásoknak a szavazatszámláló bizottság tagjaitól származása a névaláírások alapján egyértelműen megállapítható. Az első kézjegy a felpereseknek úgy tűnt, hogy külön névaláírás, de ezen névaláírásból a bizottsági tagoknak a szavazatszámláló bizottság jegyzőkönyvén fellelhető aláírásából is egyértelműen megállapítható, hogy **személyl**től származik, akinek a vezetékneve és keresztnéve között e helyütt egy nagyobb szóköz van, de az aláírása egyértelműen beazonosítható volt, külön szakértői bizonyítás nélkül is. Arra az elsőfokú bíróság egyébként helytállóan mutatott rá, hogy amennyiben a névaláírás adott személytől való származását a felperesek vitatták, bizonyítási indítványt kellett volna előterjeszteniük. Ennek elmaradása az e körben őket terhelő bizonyítási teherre [Pp. 164. § (1) bekezdés] figyelemmel az ő terhükre értékelendő a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján.

A szavazatszámlálás, a szavazás eredménye a választói akarattal, az **szabályzat** rendelkezéseinek megfelelően figyelembe vett érvényes szavazatok alapján került megállapításra, a számszaki eredmény helyességét az előbb kifejtetteken túlmenően a felperesek nem tették vitássá. Mindezek alapján a választás eredményét megállapító közgyűlési határozat alapszabályba, **szabályzat**-be, illetőleg jogszabályba ütközése, amely a közgyűlési határozat hatályon kívül helyezésére adott volna alapot, nem volt megállapítható. Ezért az elsőfokú bíróság megalapozottan utasította el a keresetet.

A Fővárosi Ítéletábra a kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés értelmében helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság által megállapított pertárgyértéket sérelmező fellebbezési kérelem megalapozott volt. A határozat megtámadása iránti per meg nem határozható pertárgy értékű pernek minősül, így az illeték alapja az Itv. 39. § (3) bekezdés b) szerint az elsőfokú eljárásban 600.000 forint, míg a c) pont szerint a fellebbezési eljárásban ugyancsak 600.000 forint. A jelen esetben egy adott napon, egy választással, egy közgyűlés kapcsán, egymásra tekintettel hozott „határozatokat” támadtak keresettel a felperesek. Ezért a meg nem határozható pertárgyérték nem határozatonként veendő figyelembe. A pertárgy értéke mind az elsőfokú, mind a másodfokú eljárásban 600.000 forint, ellentétben az elsőfokú bíróság által határozatokra tekintettel megduplázott összegű pertárgyértéktől. A jelen esetben a 40. § (1) bekezdése nem jöhetett figyelembe, mivel a per tárgya nem egy adott jogviszonyból eredő igény, hanem külön törvény által meghatározott határozat megtámadási jogon alapuló kereset indítás.

Ezért az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján a kereseti illeték összege 36.000 forint, míg a fellebbezési eljárás illetékének mértéke az Itv. 46. § (1) bekezdés alapján 48.000 forint.

A felperesek az elsőfokú bíróság téves pertárgyérték meghatározása folytán több kereseti, illetőleg fellebbezési illetéket róttak le, mely többlet illeték visszatérítését az Itv. 79. § (4) bekezdése, valamint 80. § (1) bekezdés f), illetve g) pontja alapján az adóhatóságtól igényelhetik.

A felperesek eredménytelen fellebbezése folytán a másodfokú perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdés szerint határozott a másodfokú bíróság. Az alperest ügyvéd képviselte a fellebbezési eljárásban. Az ügyvédi munkadíjat a kifejtett ügyvédi tevékenységgel is arányban a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3), (5), (6) bekezdés és 4/A. § (1) bekezdés alapján mérlegeléssel állapította meg a másodfokú bíróság, amelynek megfizetésére a felpereseket kötelezte.

Budapest, 2016. október 6.

Dr. Németh László s.k.
a tanács elnöke

. Merőtey Anikó s.k.
előadó bíró

Dr. Hidvéginé dr. Adorján Livia s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: